

ISLANDŠTINA

- A. *ey* — *ej*: Reykjavík (rejkjavík).
 ó — *ou*: Snóksdalur (snouksdályr).
 u — *y*: Akureyri (ákyrejri).
 B. *d* — *z*: Seydisfjördur (sejzisfjörzýr).
 g — *někdy ch*: Djúpivogur (djúpívóchyr).

th — *t*: Thaya (tája).
ts — *c*: Potsdam (pocdam).
tsch — *č*: Crimmitschau (krimičau).
tz — *c*: Wiltz (vilc).
v — *f*: Vilshofen (filshófn).
w — *v*: Wiesau (vízau).
z — *c*: Zeitz (cajc).
 Zdvojené souhlásky se nevyslovují.

ITALŠTINA

- A. *ù* — *u*: Cefalù (čefalu).
 B. *c* — před *e*, *i* je č: Macerata (mačeráta), jinak k: Ancona (ankona).
cchi — *kkj*: Porto Vecchio (vekkjo)
 g — před *e*, *i* je dž: Agrigento (agridžento).
gh — před *e*, *i* je g: Alghero (algéro).
gi — dž: Perugia (perúžda).
gl — lj: Cagliari (káljari).
gn — n̄: Bologna (boloňa).
ch — k: Chiavavalle (kjaravalle).
qu — kv: Aquila (ákvila).
 s — mezi samohláskami často z: Treviso (trevízo), ale Pisa (písá).
sci — š: Brescia (breša).
 z — dz: Monza (mondza).
 ale někdy c: Venezia (venecija).
 Zdvojené hlásky je třeba v italštině zachovávat: Pizzo (picco).

NORŠTINA

- A. *aa* — (psáno též á) — ó: Snaasa (snósa).
ae — é: Svolvaer (svolvér).
ai — aj: Vaine (vajne).
au — ō: Aurdal (óurdal).
ej — ej: Reine (rejne).
o — často u: Moss (mus).
ö — ö: Vadsö (vatsö).
 B. *d* — vysouvá se po l, n, r: Volda (vola).
g — mizivá: Nyborg (nybor).
ki — ši: Kirkenes (širkenes).
kj — š: Steinjker (stejnšér).
lj — j: Ljördal (jördal).
sj — š: Karasjok (karašok).
sk — před e, i š: Skien (šien).

POLŠTINA

- A. *ą* — nosové on — se vyslovuje buď jako čistá nosovka: Nowy Sącz (novy sonč), nebo před *d*, *k*, *t* jako jasné on: Blądkovo (blondkovo) a před *b*, *p* jako om: Dąbrowa (dombrova).
 Před ł ztrácí ą téměř nosovost.
ę — nosové en — se vyslovuje buď jako čistá nosovka: Węgliniec (vengliniec), nebo před *d*, *k*, *t* jako jasné en: Błędów (blendufl) a před *b*, *p* jako em: Dębica (dembica). Před ń a na konci slova ztrácí ę téměř nosovost.
 ó — zní stejně jako u: Kraków (krakuf).
y — se vyslovuje tvrdě jako ruské й: Bytom (bytom).
 B. *h*, *ch* — se vyslovuje stejně, spíše jako české ch: Hrubieszów (chruběšuf).
cz — č: Czechotowa (čenstochova).
rz — vyslovuje se téměř jako ž: Gorzów (gožuf), někdy jako š: Przeworsk (pševorsk).
sz — š: Warszawa (varšava).
 ē, ś, ź — se vyslovují měkce a šeplavě (mnohem měkceji než české č, š, ž): Ćmielów (čméluf). Stejně měkce a šeplavě vyslovujeme c, s, z před i: Jarocin (jaročín).
 ł — se vyslovuje tvrdě jako ruské ю. Kdo nemůže vyslovit ł, nahradí je hláskou ou, jež úplně splyne s následující samohláskou: Głogów (gloguf nebo guoguf), Łódź (ludź nebo údz).
 ň — se vyslovuje jako ň: Toruń (toruň).
 ź — se vyslovuje jako ž: Żyrardów (žyrarduf).
 Všechny souhlásky se vyslovují měkce před i: Bielsko (bělsko), Bochnia (bochná).
 Všechny samohlásky jsou krátké. Přízvuk je vždy na předposlední slabice.

PORTUGALŠTINA

- A. *a* — nepřízvučné, velmi oslabeno, označujeme e:
 Serpa (sérpe).
 á — na konci a: Covilhá (kuvilja).
 ão — an: São (san).
 e — nepřízvučné, velmi oslabeno, označujeme i:
 Portalegre (purtalégrí).
 o — nepřízvučné u: Odemira (udemíre).
 ô — ó: Tórres (tóriš).
 ou — ó: Soure (sóri).
 B. *b* — v: Óbidos (óvidus).

NĚMČINA

- A. *aa* — á: Raabs (ráps).
ai — aj: Crailsheim (krajlshajm).
e — v nepřízvučných slabikách se vysouvá: Weiden (vajdn).
ee — é: Schönsee (šönzé).
ei — aj: Steinburg (štajnburk).
eu — oj: Peuerbach (pojrbach).
ey — aj: Weyer (vajr).
ie — í: Viechtach (fichtach).
ow — ó: Güstrow (güstró).
ö, Oe — ö, ö: Oebisfelde, Vöcklabruck (föklabruk).
ü, Ue — ü: Uelzen (ülcen), Saarbrücken (zárbrükn).
y — ü: Ybbs (üps).
 B. *c* — k: Carlsdorf (karlsdorf).
ck — k: Zwickau (cvikau).
h — dlouží samohlásku: Suhl (zúl).
qu — kv: Quedlinburg (kvedlinburk).
s — na začátku slabiky z: Wesel (vézl).
sch — š: Schwaz (švac).
sp — šp: Speyer (špajr).
ss — s: Wasserburg (vasrburk).
st — št: Starnberg (štarnberk).